

CENTRUM EDUKACJI NAUCZYCIELI W KOSZALINIE

NAUCZYCIELSKA EDUKACJA

BIULETYN CENTRUM EDUKACJI NAUCZYCIELI W KOSZALINIE

2010 - NR 7/60

Wspomnienie z wakacji - Przepiękne leśne ostępy (fot. [www:interia.pl](http://www.interia.pl))

Apeluję do kolegów nauczycieli, by „kombinowanie” uznali nie za przekleństwo, lecz za misję edukacji. Dzieci muszą umieć robić użytek z wiedzy!

(prof. K. Konarzewski 2010)

1. WOJCIECHOWSKA A. (oprac.), *Priorytet: robić przyzwoite testy. Z prof. Krzysztofem Konarzewskim, dyrektorem CKE, rozmawia Anna Wojciechowska*. „Głos Nauczycielski” 2010 nr 36, s. 5.

Koszalin – październik 2010

SPIS TREŚCI

- Życzenia z okazji Dnia Edukacji Narodowej	3
- O rewolucji w uczeniu się i sylwetkach uczniów: Rozmowa z Małgorzatą Taraszkiewicz (...)	4
- Małgorzata TARASZKIEWICZ. Czym charakteryzuje się dominacja kinestetyczna?	7
- Czy warto być w Klubie SUS?	8
- Anetta ŚLUSARZ, Pożegnanie lata w Przedszkolu 22	9
- Konferencja CEN <i>Matematyka dla każdego</i> – w obiektywie	13
- Urszula RUSIAK, <i>Matematyka dla każdego. Refleksje po konferencji</i>	17
- Wywiad, który warto przeczytać! Bądźmy dobrej myśli. Z Katarzyną Hall, minister edukacji (...)	18
- Rok szkolny 2010/2011 - Rokiem Odkrywania Talentów	19
- Red., Co się zmienia w gimnazjum?	20
- Anna WALKOWIAK, Konferencja CEN <i>Dziecko w sytuacji kryzysu rodziny</i>	21
- Felieton, który warto przeczytać! Dariusz Chętkowski, <i>Uczyć po staremu – felieton.</i>	25
- Artykuł, który warto przeczytać! PS, <i>System się przegrzał. Nauczyciele Roku rozmawiają o (...)</i>	25
- Wręczenie powierzeń doradcom metodycznym CEN	26
- O darmowych elektronicznych podręcznikach	27
- Andrzej ZIĘTALAK, O Szkole Podstawowej w Mieszakach	28
- Co zmienia rozporządzenia w sprawie warunków oceniania i promowania uczniów?	29
- Czy uczniowie w szkole mają głos? Akcja CEO „Samorządy mają głos”	30
- „Przywróć pamięć”. Konkurs dla młodzieży gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych – II edycja	30
- Konkurs fotograficzno – filmowy	31
- Artykuł, który warto przeczytać! Piotr STASIK (...), <i>O robieniu filmu, czyli notatki młodego reżysera (1)</i> 31	
- Małgorzata THEIS, VIII Międzyszkolny Konkurs Fotografii Dziecięcej	32
- Oferta dla nauczycieli województwa zachodniopomorskiego: Jak w szkole kształcić dobrego obywatela? Konkurs na rok szkolny 2010/2011	33

„Nauczycielska Edukacja” - Biuletyn Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie

Wydawca: Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie,

ul. Ruszczyca 16, fax. 34-767-15, tel. 34-767-10; **Redakcja - 34-767-26.** Internet: www.cen.edu.pl Poczta e-mail: jps51@tlen.pl

Redakcja: Julian Piotr Sawiński (redaktor naczelny), Adam Paczkowski, Marek Wardecki - zdjęcia, skład komputerowy - JPS

Współpraca: nauczyciele konsultanci i doradcy metodyczni CEN

Redakcja zastrzega sobie prawo redagowania, skracania nadesłanych tekstów i zmiany ich tytułów oraz **zaprasza do współpracy!**

ŻYCZENIA Z OKAZJI DNIA EDUKACJI NARODOWEJ

Płomienna róża – zdjęcie wyróżnione na portalu interia.pl (fot. [www:interia.pl](http://www.interia.pl))

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej - wszystkim nauczycielom, wychowawcom, dyrektorom szkół i placówek oświatowych oraz pracownikom i przyjaciołom szkolnej i przedszkolnej edukacji, składamy najlepsze życzenia ciekawej i skutecznej pracy, dużo zdrowia i osobistego szczęścia, dobrego samopoczucia na co dzień, pomyślności, wytrwałości i odporności oraz dużo, bardzo dużo, radości i zadowolenia z pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi.

Dyrekcja CEN i Redakcja „Nauczycielskiej Edukacji”

O REWOLUCJI W UCZENIU SIĘ I SYLWETKACH UCZNIÓW

Rozmowa z **Małgorzatą Taraszkiewicz**

– psychologiem edukacyjnym, neurometodykiem, trenerem, założycielką Grupy Edukacyjnej XXI, członkiem zespołu e-Redakcji Edunews.pl, ekspertem od wielorakich inteligencji

Małgorzata Taraszkiewicz (fot. Arch. MT)

1. Pani Małgorzato, serdecznie witam! Cieszę się, że zgodziła się Pani na chwilę rozmowy o rewolucji w uczeniu się, edukacji i nauczycielach, czyli o nas samych i problemach nowoczesnej edukacji. Czy jest Pani zwolenniczką rewolucji w uczeniu się?

Rewolucja w edukacji jest raczej niemożliwa... nie da się tak po prostu zamknąć stare i zacząć na nowo. Ponieważ do tego trzeba być przygotowanym i myśleć nie tylko o nauczycielach, ale także o rodzicach i uczniach. Zmiana nawyków trwa. Nawet uczniowie - w pewnym sensie wolą bierną edukację – bo mają takie doświadczenia i sytuacja jest przewidywalna. Jednakże pewne rzeczy można (i trzeba!) zainstalować w szkole jak najszybciej. Najważniejsze to zrozumienie, że nauczanie i wychowanie to przecież nieustanny proces porozumiewania się, a więc komunikacja. Komunikacja jest kompetencją kluczową i nie polega tylko na tym, że nauczyciel mówi, a uczeń odpowiada. Komunikacja to kompetencja bardzo złożona.

2. Pani Małgorzato, to co z tą komunikacją?

W latach 70. XX wieku Richard Bandler i John Grinder opracowali koncept diagnostyczno-terapeutyczny, zwany NLP - Programowanie Neurolingwistyczne. Stało się to prawdziwą rewolucją dla rozumienia istoty, struktury i dynamiki komunikacji międzyludzkiej, a więc także uczenia się i nauczania. Bandler i Grinder opisali jak różnie ludzie się komunikują, opisali różnice w sposobie referowania świata (poprzez język). To oni opisali systemy reprezentacyjne (zwane w skrócie WAK), praktycznie funkcjonujące jako określenia: wzrokowcy, słuchowcy i kinestetycy.

3. Od czego warto zacząć poznawać WAK, czyli ww. systemy reprezentacyjne uczniów?

Zacznijmy od anegdoty. Pewnego dnia podczas swojej wędrówki, pięciu ślepców spotkało słonia. Ponieważ po raz pierwszy zetknęli się z tym zwierzęciem, postanowili go dokładnie poznać. Każdy z nich dotknął innej części zwierzęcia, każdy był więc przekonany, że to czego dotknął to cały słon. Pierwszy, który chwycił trąbę, uważał, że słon ma postać węża. Drugi, który złapał za ucho, twierdził, że słon ma kształt liścia palmowego. Trzeci obejmując nogę słonia, mówił, że słon ma wygląd drzewa. Czwarty, klepiąc słonia po boku, upierał się, że to wielka ściana. Wówczas piąty, najbardziej dominujący, chwycił ogon zwierzęcia i krzyknął: Ludzie, jesteście nie tylko ślepi, ale również głupi! Przecież słon ma kształt liny!

O REWOLUCJI W UCZENIU SIĘ I SYLWETKACH UCZNIÓW

Rozmowa z Małgorzatą Taraszkiewicz – cd.

4. Który z nich miał rację?

Każdy i żaden. Każdy, ponieważ każdy poznał tylko fragment rzeczywistości. Żaden, bo żaden nie potrafił ogarnąć całości. My także dotykamy w tej chwili jakiejś części „słonia”, być może łapiemy za część trąby, chociaż wolelibyśmy, aby to był jego solidny grzbiet!

5. Jak to się ma do rzeczywistości szkolnej?

Każdy z nas - i uczeń, i nauczyciel, ma osobisty system percepcji świata. Co oznacza, że inne kanały odbioru informacji (wzrokowe, słuchowe, kinestetyczno-czuciowe), inne zdarzenia są dla niego istotne. Co więcej – osoby te mają inne potrzeby odnośnie organizowania sytuacji nauczania/uczenia się. Szkoła tradycyjnie preferuje pewien typ uczniów; najtrudniejszą sytuację w szkole mają osoby o preferencjach kinestetycznych i o dominacji prawej półkuli mózgowej. Te osoby w czasie uczenia się muszą się ruszać, mówić, być w interakcji z innymi, mieć poczucie bezpieczeństwa. Nawiasem mówiąc, już uczniowie, z którymi pracuję życzliwie mi donieśli, że na lekcji nie wolno się ruszać i rozmawiać! Ups... uczenie się wymaga ruchu i komunikacji - **jak się więc uczyć?** Szkoła jako „dom wiedzy” powinna wreszcie to zrozumieć! Tymczasem w owym „domu wiedzy” całkowicie lekceważy się wiedzę o procesie uczenia się - to dopiero paradoks!

6. Nie da się opowiedzieć teraz, na czym polega dobre organizowanie sytuacji nauczania/uczenia się dla różnych osób, ale możemy poznać charakterystyki osób o dominacji wzrokowej, słuchowej i kinestetycznej. Czym charakteryzują się uczniowie wzrokowcy?

Ania Oczko – osoba o dominacji wzrokowej. Zawsze dba o swój wygląd, starannie dobiera elementy ubrania i ozdoby. Lubi sprzątać, mieć porządek w pokoju czy domu – wszystko musi stać na swoim miejscu (a uszka szklanek na półce w prawo!). Mówi dość szybko, wysokim głosem. Opowiada nieco chaotycznie, dygresyjnie (opowiadając ma przed oczami obraz sytuacji). Płytko oddycha. Żywo gestykuluje na wysokości głowy („po włosku”). W rozmowie jest w pełnym kontakcie wzrokowym z rozmówcą, chyba, że zaczyna coś sobie wyobrażać – wtedy wzrok ma skierowany gdzieś w dal (i do góry). Także w czasie wykładów cały czas patrzy na wykładowcę – lepiej słyszy, kiedy widzi. Prowadzi bardzo staranne notatki, czytelne i kolorowe. Ładnie pisze. Woli pisać niż mówić. Lubi czytać. Jest spostrzegawcza i wrażliwa na kolory. Zwraca uwagę na szczegóły wizualne rzeczywistości.

7. Jak uczą się wzrokowcy?

Z filmu pamięta najlepiej szczegóły kostiumów, pejzaże, wygląd postaci. Lepiej pamięta kolor książki niż jej tytuł. Kiedy się nudzi – rysuje, pisze, przegląda książkę albo się „zagapia” w okno. W czasie uczenia się **lubi: spokój i porządek** wokół siebie, ciszę. Ulubiona metoda uczenia się: czytanie, podkreślanie, robienie kolorowych notatek. Pamięta, gdzie coś było napisane w książce. W stresie może mieć kłopoty z mówieniem, raczej milknie i trwa w bezruchu (wzrokowy styl reagowania na stres). Używa wizualnych słów i zwrotów: „zobacz, kolorowy”, „to jest niejasne”, powie też: „zobacz, jak to pachnie”, albo „spójrz, jaka to dobra muzyka”.

O REWOLUCJI W UCZENIU SIĘ I SYLWETKACH UCZNIÓW

Rozmowa z Małgorzatą Taraszkiewicz – cd.

8. Czym charakteryzują się uczniowie słuchowcy?

Janek Uszalski - osoba o dominacji słuchowej Mówi dużo, melodyjnie, bez trudu. Ma na ogół przyjemny, głęboko osadzony głos (głos radiowca). Lubi być otoczony muzyką, często zna się na muzyce i ma bogate zbiory płyt, kaset. Wrażliwy na dźwięki: fałszywe tony, zgrzyty. Chętnie bierze udział w dyskusji, ale ją dominuje. Ma dobry słuch, łatwo odtwarza sekwencje muzyczne, wypowiedzi innych (np. z filmu). Oddycha głęboko, przeponowo. W rozmowie często przerywa kontakt wzrokowy i nadstawia ucho. Woli słuchać, rozmawiać niż czytać lub pisać. Opowiada raczej linearnie. Może robić sporo błędów ortograficznych (bo pisze tak, jak słyszy). Często nuci, podśpiewuje, gwizdże, mówi do siebie.

9. Jak lubią się uczyć słuchowcy?

Z filmu pamięta najlepiej jingle, muzykę, fragmenty dialogów. Czytając powtarza sobie na głos (mamrocze lub porusza ustami). Więc raczej czyta powoli, ponieważ jednocześnie mówi do siebie. Zdecydowanie lepiej mówi niż pisze. Kiedy się nudzi – nuci pod nosem, zaczyna rozmawiać z innymi. Hałas go rozprasza, chyba że jest to samodzielnie wybrana muzyka. Woli się uczyć słuchając wykładów czy nagrań, rozmawiając, dyskutując. W stresie zaczyna dużo mówić, chaotycznie lub „w kółko” to samo (słuchowy system reagowania na stres). W czasie rozmowy często używa zwrotu: posłuchaj, to dobrze brzmi, to mi gra. Powie też: „posłuchaj, jak tu ładnie”, „słuchaj, jakie to dobre”.

10. Pani Małgorzato, czy z ww. wynika, że potrzeby w zakresie optymalnego środowiska uczenia się są zasadniczo inne dla poszczególnych typów uczniów?

Jak można się przekonać – po lekturze opisów postaci Ani, Janka i innych - każde z nich ma nieco inny - może nawet lepiej powiedzieć odmienny, sposób funkcjonowania, inne potrzeby w zakresie optymalnego środowiska uczenia się. Gdyby doprowadzić do ich spotkania, mogliby odnieść wrażenie, że każde jest „z kosmosu”. Osoby, z którymi się przyjaźnimy, z którymi lubimy przebywać lub pracować, najczęściej mają podobny do nas styl funkcjonowania i mówią tym samym językiem. Osoby spoza naszego preferowanego systemu odbierane są jako: nudne, dziwne, inne, „nadające na innych falach”, a to zestaw najbliższych z możliwych epitetów.

Każdy z nas najlepiej się uczy, kiedy „świat nadaje” do niego w preferowanym systemie sensorycznym. Na przykład na wykładach wzrokowców będzie odczuwał dyskomfort, kiedy prezentacji ustnej nie będą towarzyszyły wsparcie wizualne. Słuchowiec także będzie odczuwał dyskomfort, mimo, że rzecz dzieje się w jego preferowanym paśmie sensorycznym, bowiem słuchowcy lubią sami mówić i jeśli nie włączy się dyskusji (w parach lub w grupie) i ten po jakimś czasie się wyłączy (na pogawędkę z sąsiadem). Kinestetyk będzie cierpiał z definicji (nieco mniej, jeżeli weźmie ze sobą robótki na drutach, piłeczkę antystresową lub papier do origami).

I już na zakończenie do refleksji – wyobraźcie sobie Państwo sytuację edukacyjną, kiedy nauczyciel ma silną dominację wzrokową, a więc wymaga, aby uczeń miał z nim pełny kontakt wzrokowy (bo to znaczy, że pilnie słucha), siedział *grzecznie* (tzn. bez ruchu, czyli też pilnie słucha), a uczeń – ma dominantę kinestetyczną, a więc wierci się (bo nie może wytrzymać długotrwałego bezruchu), podnosi spadające przybory (aby choć trochę się ruszyć) i ratuje się jak może robiąc samolociki z papieru, którymi rzuca w koleżanki dla nawiązania interakcji!

- Bardzo dziękuję za interesującą rozmowę. Temat z pewnością jest ważny dla nauczycieli i warto go pogłębić! – Julian Piotr Sawiński

CZYM CHARAKTERYZUJE SIĘ DOMINACJA KINESTETYCZNA?

Lektura ww. opisów postaci Ani i Janka (1,2) oraz obserwacje preferencji sensorycznych uczniów w praktyce szkolnej przekonują, że każde dziecko ma nieco inny, odmienny sposób poznawania, uczenia się i funkcjonowania. Ma inne potrzeby w zakresie optymalnego środowiska uczenia się. Okazuje się, że nawet osoby, które lubimy, czy z którymi się przyjaźnimy, z którymi lubimy przebywać lub pracować, najczęściej mają podobny do nas styl funkcjonowania i mówią tym samym językiem. Osoby spoza naszego preferowanego systemu odbierane są jako: nudne, dziwne, inne, „nadające na innych falach” (1,2).

w Koszalinie (fot. www.gk24)

Małgorzata Sandułow z dziećmi SP nr 18

Oto charakterystyka ucznia kinestetyka i wrażliwca (czuciowca).

Karol Ruszalski – osoba o dominacji kinestetycznej – ruchowej

Mówi wolno, czasem z trudem dobierając słowa. Ma raczej niski głos. Dość żywiołowo gestykuluje, pokazując, co mówi. Lubi bliski kontakt - w czasie rozmowy poklepuje siebie i innych. Musi się ruszać w czasie mówienia. Podnosi rękę do odpowiedzi, nawet jak nie zna odpowiedzi (byle się poruszać). Z filmu pamięta wartką akcję. Pierwszy się zgłasza się do wykonania eksperymentów, pomocy, przenoszenia czegoś. Uczy się w działaniu, poprzez wykonanie czegoś, ogrywanie, rysowanie. Może mieć pismo mało czytelne lub specyficzne (np. pisze drukowanymi literami).

Ma raczej bałagan ... w mieszkaniu, samochodzie, dokumentach (nazywa to czasem: mój design). Wybiera ubrania wygodne, luźne, miękkie. Kiedy się nudzi – zaczyna się wiercić, huśtać na krześle, robi origami z papieru. W stresie rusza się, biega „w kółko”, wykonuje wiele dramatycznych gestów (kinestetyczny system reagowania na stres). Powie: to mnie porusza, to mnie kręci, to mnie odpycha.

Bożena Wrażliwiec – osoba o dominacji kinestetycznej – czuciowej

Mówi cicho, wolno, spokojnie. Gestykuluje delikatnie. Sprawia wrażenie osoby wyciszonej i nieśmiałej. Jest wrażliwa, empatyczna, uczuciowa, silnie wszystko przeżywa. Preferuje miejsca ciche, spokoje, dające poczucie bezpieczeństwa. Zbyt dużo bodźców wywołuje u niej uczucie przytłoczenia. Słucha często z zamkniętymi oczami. Z filmu pamięta lepiej emocje. Ceni sobie najbardziej spokój, przyjazne klimaty. Lubi się zastanawiać nad czymś, analizować, przemyśliwać.

W stresie nie reaguje, jest jakby „bez kontaktu” (czuciowy system reagowania na stres). Używa słów: czuję, że, mam wrażenie, mam poczucie, jestem przytłoczona, chaos.

1. TARASZKIEWICZ M., *Wzrokowcy, słuchowcy, kinestetycy i nie tylko...* „Edunews.pl – z 29.08.2010.

2. TARASZKIEWICZ M., SAWIŃSKI J. P., *O rewolucji w uczeniu się i sylwetkach uczniów. Rozmowa z Małgorzatą Taraszkiewicz – psychologiem edukacyjnym, neurometodykiem (...).* „Nauczycielska Edukacja” 2010 nr 7/60, s. 4-6.

CZY WARTO BYĆ W KLUBIE SUS?

Klub SUS – Szkół Uczących Się – jest coraz bardziej popularny w polskich szkołach. Uczestnictwo w nim szkoły to całoroczne, a właściwie wieloletnie, działania **nastawione na poprawę jakości** pracy placówki. Program od kilka lat jest prowadzony przez Centrum Edukacji Obywatelskiej w Warszawie. Realizując program Klubu Szkół Uczących Się szkoła dobrowolnie stosuje się do określonych zasad i procedur postępowania. Samodzielnie wytycza sobie cele i bada stan początkowy, aby określić, jak jest na początku. **Samodzielnie też wybiera i określa wskaźniki** - dowody, po których można poznać, czy cel został osiągnięty oraz wyznacza kryteria sukcesu, czyli docelowy stan, którego osiągnięcia będzie satysfakcjonujące dla szkoły, tj. dyrekcji, nauczycieli, rodziców i uczniów. Kolejnym krokiem jest zaplanowanie działań oraz ustalenie sposobów i terminów monitorowania.

Po zakończeniu etapu realizacji badany jest stan końcowy i wyciągane wnioski z monitoringu oraz przebiegu samych badań. Kończącym etapem, kończącym procedurę działania, jest sformułowanie wniosków do realizacji w kolejnym roku szkolnym. Ważne jest, że szkoły same decydują o wstąpieniu do Klubu Szkół Uczących Się i same podejmują wybrane cele działania służące poprawie jakości pracy placówki. Wspólnie wybierają cele, które uznają za szczególnie ważne dla szkoły.

Nauczyciele ZS nr 13 w Koszalinie podczas panelu koleżeńskigo Klubu SUS (fot. Arch. ZS 13)

Szerzej o udziale w ww. klubie, pracy nad poprawą jakości pracy i swych osiągnięciach, będzie w artykule Beaty Korbak – nauczycielki języka polskiego Zespołu Szkół nr 13 w Koszalinie – w następnym numerze „Nauczycielskiej Edukacji”. Zapraszamy do przeczytania. (Red,)

POŻEGNANIE LATA W PRZEDSZKOLU NR 22

21 września w Przedszkolu nr 22 odbyła się impreza pod hasłem „Pożegnanie lata”. Nasze przedszkole odwiedziła Pani Lato, która przyszła pożegnać się z dziećmi, gdyż 23 września kończy się astronomiczne lato, a zaczyna jesień. Celem zabawy było utrwalenie wiadomości o lecie, integrowanie się dzieci, a przede wszystkim wspaniała zabawa. Biletem wstępu na zabawę było letnie przebranie, które przygotowały dzieci wspólnie z rodzicami, a przede wszystkim zabranie ze sobą dobrego humoru. Zabawę prowadziły Panie Anetka i Judytko, które swoją obecnością uatrakcyjniały całą uroczystość. W przerwach między płasami, dzieci popiswały się swoją wiedzą związaną z latem, odpowiadając na różne pytania i zagadki, popiswały się swoją sprawnością, bawiły się chustą animacyjną. Pod koniec zabawy dzieci wysłuchały wiersza „Jesienny ranek” i dostały jabłuszko jako symbol nadchodzącej jesieni.

Wspólna zabawa przysporzyła dzieciom wiele radości, dostarczyła niezapomnianych wrażeń i być może stanie się coroczną tradycją naszego przedszkola. Wizytę Pani Lato będziemy wspominać bardzo ciepło i miło. Z utęsknieniem oczekujemy cieplejszych promieni Słońca.

Dzieci Przedszkola nr 22 w Koszalinie na imprezie „Pożegnanie lata” (fot. Arch. P 22)

POŻEGNANIE LATA W PRZEDSZKOLU - scenariusz

Miejsce realizacji: ogród przedszkolny

Cel ogólny: Poszerzenie doświadczeń dzieci i wspieranie ich rozwoju poprzez organizowanie okazji edukacyjnych, podczas których nastąpi integracja dzieci w przedszkolu. Rozbudzanie i rozwijanie zaufania między uczestnikami zabawy. Wzmocnienie więzi uczuciowej z kolegami koleżankami z grupy.

Cele operacyjne – dziecko:

- słucha piosenek,
- rozwiązuje zagadki obrazkowe,
- stosuje się do reguł ustalonych w zabawie,
- opisuje skojarzenia,
- zna cechy charakterystyczne pór roku,
- współdziała w zespole,
- swobodnie wyraża za pomocą ruchu treść opowiadania.

Metody pracy: metoda ruchu rozwijającego, zadań stawianych do wykonania.

Formy pracy: praca z całą grupą i praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, plansze ilustrujące pory roku, płyty CD z piosenkami dla dzieci, wiersze, hula-hop, woreczki, krążki, zagadki.

Dzieci Przedszkola nr 22 w Koszalinie na imprezie „Pożegnanie lata” (fot. Arch. P 22)

POŻEGNANIE LATA W PRZEDSZKOLU - scenariusz – cd.

Przebieg zajęć

Dzisiaj jest ostatni dzień LATA żegnamy się już z tą wspaniałą porą roku, a najlepiej to zrobimy bawiąc się ze sobą wesoło. Zapraszam wszystkie dzieci do zabawy.

1. Przywitanie. Witamy uczestników w taki sposób, aby czuli się powitani. Osoby, których dotyczą słowa powitania podnoszą ręce górę i machają w stronę witającego (nauczycielki). Witam wszystkich, którzy przybyli do jesiennej krainy, aby się wspólnie bawić. „Pozdrawiam tych, którzy mają dobry humor, lubią jeść owoce i warzywa, lubią się wesoło bawić, lubią taniec i nie lubią nudy...”

Dzieci Przedszkola nr 22 w Koszalinie na imprezie „Pożegnanie lata” (fot. Arch. P-22)

2. Opowieść ruchowa

W tle jest muzyka. Treść opowiadania: „W piękny letni dzień, gdy na niebie świeciło złote słońce, dzieci wybrały się do lasu na jagody. Miały ze sobą koszyki. W lesie rośło bardzo dużo wysokich drzew, ale pomiędzy nimi widać było niskie drzewa. Wiał delikatny wiatr, który poruszał gałązkami. Siedziały na nich ptaki. Gdy usłyszały dzieci, przestraszyły się i odfrunęły. Dzieci wędrowały, aż napotkały na leśnej polanie dużo jagód. Dzieci pochyliły się i zebrały jagody do koszyków. Nagle na niebie pojawiły się chmurki, z których zaczął padać drobny deszcz, więc dzieci schowały się pod drzewkami, ale wiatr stawał się silniejszy. Dzieci postanowiły pójść do domu. Zabrały koszyki i biegły, przeskakując kałuże, które utworzyły się na drodze. Wiatr wiał coraz mocniej, tak że ciężko im było iść, ale dom był już niedaleko. Kiedy udało im się w końcu dotrzeć do drzwi, okazało się że wiatr rozdmuchał ciemne chmury i na niebie znów zaświeciło słońce. Dzieci uśmiechnęły się i zaczęły liczyć jagody w swoich koszykach.”

Nauczycielka opowiada dzieciom, że przedszkole odwiedziło lato i zostawiło dzieciom karteczki z zadaniami do wykonania. Dzieci odszukują je i wykonują zadania.

3. Rozpoczęcie zabawy znanymi dzieciom piosenkami "LAMBADO", "KARUZELA", "PINGWIN", które wytworzą nastrój swobodnej zabawy.

POŻEGNANIE LATA W PRZEDSZKOLU - scenariusz – cd.

4. Zabawa przy muzyce piosenki, na przerwę – zatrzymują się i obserwują przyrodę przez lornetkę.

5. Słuchanie wiersza – „Lato nie odchodzi”

*Lato nie odchodzi. Tak cię kochamy. Jeszcze chwileczkę pozostań z nami.
Jeszcze chwileczkę, na godzin kilka, na kolorowy przelot motylka.
Przelot jaskółek, ptaków wędrownych. Zostaniesz jeszcze? No to cudownie.*

6. Jakie pory roku dzieci znają?

Zagadki obrazkowe - nauczycielka odkrywa kolejne ilustracje: dzieci rozpoznają „Jaka to pora roku?”.

Nauczycielka pyta: Jakie zabawy kojarzą się dzieciom z poszczególnymi porami roku?

Jesień – puszczanie latawców, robienie bukietów z liści, obsypywanie się suchymi liśćmi, ...

Zima – lepienie bałwana, jazda na sankach ...

Wiosna – jazda na rowerze, zbieranie kwiatów, dmuchanie dmuchawców,

Lato – zabawy w piasku, kąpiel w wodzie, pływanie na różnych urządzeniach, zbieranie muszelek i kolorowych kamieni

7. Zabawy chustą animacyjną

Badanie możliwości chusty, unoszenie jej w górę, napełnianie powietrzem, falowanie, – Starszaki do koła trzymają chustę oburącz za brzeg i wszyscy podnoszą się unosząc jednocześnie ręce. Chusta wypełnia się powietrzem tworząc spadochron – maluchy wbiegają do środka i przykucają aż chusta nie opadnie. Starszaki unoszą chustę do góry w tym czasie maluchy stają na obwodzie koła między starszakami, gdy chusta wypełnia się powietrzem znów wbiegają do środka.

- „**Sztorm**” - na chustę wrzucamy piłkę. Podczas wachlowania nie może ona spaść z chusty.

- Starszaki trzymając chustę poruszają się w różnych kierunkach, a dzieci młodsze pod chustą, nie mogą z niej się wychylić.

8. W „ZAGADKOWIE”

- Czy znacie takiego konika, który zawsze w trawie cyka? (konik polny)

- W żyłkę oraz haczyk jest wyposażona. Można na nią złowić płótkę i okonia. (wędka)

- Gdy je wołałeś – to milczało. Gdy umilkłeś – zawołało. (echo)

- Zieloną nosi koronę, przed słońcem daje ochronę. (drzewo)

- Rankiem się srebrzy na łące, potem wysuszy ją Słońce. (rosa)

9. Konkurencje sportowe

1/ Zabawa „Przejdź z woreczkiem”- dz. 3 i 4-latki przenoszą woreczek na krążku do wyznaczonego celu, a 5 i 6-latki przenoszą woreczek na głowie

2/ Zabawa „Kto celniej” – dzieci rzucają woreczkami do obręczy

3/ Zabawa „Tunel” – starszaki trzymają hula hop , a dzieci młodsze przechodzą przez tunel, i zmiana

4/ Zabawy w kole przy piosenkach o tematyce letniej.

10. Wysłuchanie wiersza „Jesienny ranek” – rozdanie dzieciom jabłuszek jako symbolu nadchodzącej jesieni.

*Nad polami szarość blada. Wiatr w porywach dmie – Może będzie dzisiaj padać... Może nie... Łódki liście niesie rzeka,
Stroszy piórka ptak - może to już jesień przyszła? Chyba tak...*

11. Pożegnanie – na przerwę w muzyce dzieci żegnają się ze sobą w dowolny sposób (podanie ręki, uśmiech, ukłon).

12. Wszystkie grupy rysują „lato” kolorową kredą na płytkach przedszkolnych.

Opracowała: Anetta Ślusarz - Przedszkole nr 22 w Koszalinie

KONFERENCJA CEN „MATEMATYKA DLA KAŻDEGO”

Centrum Edukacji Nauczycieli we współpracy z Politechniką Koszalińską zorganizowało **18 września 2010 roku** konferencję **MATEMATYKA DLA KAŻDEGO** skierowaną do wszystkich zainteresowanych nauczycieli. Konferencja odbyła się w Sali Audytoryjnej Politechniki Koszalińskiej przy ul. Śniadeckich.

Matematyka dla każdego

Gościem konferencji był prof. dr hab. Marek Kordos z Uniwersytetu Warszawskiego, autor między innymi serii „Wykładów z historii matematyki”. Wygłosił odczyt pt. "Co zobaczyła Alicja po drugiej stronie lustra?".

Prof. Marek Kordos podczas wykładu (fot. Adam Paczkowski)

KONFERENCJA CEN „MATEMATYKA DLA KAŻDEGO” – cd.

Na widowni uczestnicy konferencji i jej organizatorka, za nią M. Stachowiak – wiceburmistrz Białogardu (fot. A. Paczkowski)

Profesor Marek Kordos podpisuje swoje książki podczas konferencji (fot. A. Paczkowski)

KONFERENCJA CEN „MATEMATYKA DLA KAŻDEGO” – cd.

Głównym organizatorem konferencji była Urszula Rusiak – nauczyciel konsultant CEN i nauczyciele doradcy metodyczni Pracowni Matematyczno-Przyrodniczej. Podczas konferencji wykład wygłosił także **prof. dr hab. Volodymyr Sushch** z Politechniki Koszalińskiej. Przedstawił matematykę w sposób przystępny, jako naukę przydatną w życiu każdego człowieka. Chciał pokazać, że warto się uczyć tego przedmiotu, ponieważ umiejętności matematyczne są przydatne zarówno w życiu prywatnym jak i zawodowym.

Prof. dr hab. Volodymyr Sushch z Politechniki Koszalińskiej podczas wykładu (fot. A. Paczkowski)

Nauczyciele podczas dyskusji na konferencji (fot. A. Paczkowski)

KONFERENCJA CEN „MATEMATYKA DLA KAŻDEGO” – cd.

Nauczyciele doradcy metodyczni Pracownicy Matematyczno-Przyrodniczej podczas organizacji konferencji (fot. A. Paczkowski)

Nauczyciele podczas konferencji (fot. A. Paczkowski)

Matematyka dla każdego. Refleksje po konferencji

W ostatnią sobotę, 18 września, nauczyciele matematyki i nie tylko tego przedmiotu, a także uczniowie uczestniczyli w konferencji „Matematyka dla każdego”. Dzięki uprzejmości władz Politechniki Koszalińskiej korzystaliśmy z sali audytoryjnej w budynku przy ulicy Śniadeckich 2, co pozwoliło na zaproszenie nawet 200 osób. Spośród zgłoszonych ponad 150 przybyło prawie 120. Zaproszeni goście: dr hab. Marek Kordos z Uniwersytetu Warszawskiego oraz dr hab. Volodymyr Sushch z Politechniki Koszalińskiej zaprezentowali w sposób przystępny i zrozumiały niektóre aspekty matematyki, ukazując jej przydatność i obecność w wielu dziedzinach życia. Wykładowcy przygotowali prezentacje w programie PowerPoint oraz materiały do eksperymentowania. Podczas przerwy można było kupić książki, między innymi „Wykłady z historii matematyki” oraz „Zobaczyć to, czego nie widać, czyli kultura matematyczna w praktyce” profesora Marka Kordosa, a także skorzystać z poczęstunku.

Na widowni uczestnicy konferencji i jej organizatorka (fot. A. Paczkowski)

Po zakończeniu konferencji nauczyciele wyrazili zadowolenie z jej zorganizowania i postulowali o kolejne.

Urszula Rusiak – nauczyciel konsultant CEN

WYWIAD, KTÓRY WARTO PRZECZYTAĆ!

Bądźmy dobrej myśli. Z Katarzyną Hall, minister edukacji narodowej, rozmawiają Jakub Rzekanowski i Piotr Skura. „GN” 2010 nr 37, s. 1-5.

Minister edukacji Katarzyna Hall powiedziała w wywiadzie dla Głosu (1) m.in.:

1. O lepszych wynikach gimnazjów

Czytając choćby wyniki PISA wiemy, że wydłużenie kształcenia ogólnego przyniosło bardzo konkretne efekty. Mamy oczywiście jeszcze wiele do zrobienia, ale generalnie z wiedzą i umiejętnościami piętnastolatków **jest lepiej niż było w starym systemie**. Dziesięć lat istnienia to zbyt krótki czas na kategoryczne oceny. W tym okresie większość szkół dopracowała się już jakiejś tradycji, programów wychowawczych. Nowa podstawa programowa daje szansę na jeszcze lepsze efekty, ponieważ ma uczynić z gimnazjum szkołę bardziej atrakcyjną dla młodych ludzi.

Minister edukacji narodowej Katarzyna Hall z Jolantą Berdzik w ORE w Warszawie (fot. www.interia.pl)

2. O pracy metodą projektu

Drugie ważne zadanie dla gimnazjum to uczenie dzieci współpracy, współdziałania. Weszły właśnie w życie przepisy mówiące, że uczniowie mają realizować zespołowo w gimnazjum projekty edukacyjne. Przy czym temat projektu nie musi być koniecznie związany z programem nauczania (...). To nie będzie część egzaminu. Po prostu gimnazjum zacznie wymagać od uczniów zrealizowania projektu zespołowo. To, że uczeń zrealizował taki projekt, będzie zapisane na świadectwie ukończenia gimnazjum.

3. O pracy wychowawczej

(...) Wzmocnimy obowiązek wspierania przez poradnię funkcji wychowawczej szkoły, żeby specjaliści z poradni **częściej odwiedzali szkoły i pomagali** w trudnych sytuacjach. Jeśli mamy do czynienia z niestandardowym zachowaniem ucznia, bardzo wskazane jest, by pojawił się zewnętrzny specjalista, np. z lokalnego centrum interwencji kryzysowej. To konieczne, ponieważ nauczyciel jest przygotowany do standardowej pracy wychowawczej. Nie jesteśmy w stanie przygotować go do wszelkich możliwych nietypowych sytuacji, gdy np. występują u ucznia zaburzenia psychiczne, gdy w jego domu panuje bardzo trudna sytuacja rodzinna. Chcemy, żeby docelowo każdy uczeń „nietypowy” był szkole znany, a jego problem i działania szkoły dla niego dokładnie opisane, by zaplanowano z myślą o nim jakieś dodatkowe zajęcia, zadania, opracowano sposoby reagowania na lekcjach.

WYWIAD, KTÓRY WARTO PRZECZYTAĆ!

Bądźmy dobrej myśli. Z Katarzyną Hall, minister edukacji narodowej.. – cd.

4. O kształceniu nauczycieli

Opracowaliśmy dla Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego projekt standardów kształcenia nauczycieli. Gdy przyjęta zostanie nowa ustawa o szkolnictwie wyższym, poddany on zostanie konsultacjom. Sytuacja jest różna w różnych uczelniach, jeśli chodzi o pakiet psychologiczno-pedagogiczny kształcenia nauczycieli. Powtórzę jednak, że przeciętny nauczyciel polskiego, matematyki, historii, fizyki jest przygotowany do zwykłej pracy wychowawczej z uczniami. **Nauczyciel nie może być jednocześnie psychiatrą**, pracownikiem socjalnym czy policjantem. ma przede wszystkim uczyć i kształtować wychowawczo (...).

5. O pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych

Kończymy prace nad pakietem 8 rozporządzeń. Nowe rozwiązania mają obowiązywać od roku szkolnego 2011/2012 w przedszkolach i gimnazjach. W pozostałych rodzajach szkół zmiany wejdą w życie rok później.

6. O godzinach „karcianych”

Potrafę podać mnóstwo przykładów szkół, w których godziny „karciane” pomogły uczniom, zaspokoili ich potrzeby, dyrektorzy zaś rozdzielają je naprawdę według potrzeb. Zdarzają się takie sytuacje nie do końca rozsądnego zagospodarowania tych godzin.

7. O tym, czy będzie nowa Karta Nauczyciela

Sadzę, że gdy spotkamy się po całym cyklu prac, będziemy mogli jasno powiedzieć, o czym konkretnie warto wspólnie myśleć i nad czym dalej pracować. W dyskusji dotyczącej statusu zawodowego zaznaczają się obszary, w których wszyscy pragną zmian. **Bądźmy dobrej myśli – dla dobra uczniów i nauczycieli.**

1. RZEKANOWSKI J., SKURA P., *Bądźmy dobrej myśli. Z Katarzyną Hall, minister edukacji narodowej, rozmawiają Jakub Rzekanowski i Piotr Skura.* „GN” 2010 nr 37, s. 1-5.

Rok szkolny 2010/2011 - Rokiem Odkrywania Talentów

30.09.2010 r. Katarzyna Hall, minister edukacji narodowej, zainaugurowała Rok Odkrywania Talentów. Uroczystość odbyła się w Centrum Nauki Kopernik w Warszawie. Inicjatywa ta ma zwrócić uwagę na potrzeby edukacyjne uczniów zdolnych, o nieprzeciętnych zainteresowaniach, laureatów konkursów i olimpiad przedmiotowych, którzy wymagają indywidualnego traktowania i zainteresowania ze strony nauczycieli i rodziców.

Podczas inauguracji zaprezentowano stronę internetową www.roktalentow.men.gov.pl. To właśnie na tym portalu powstanie ogólnopolska mapa pozaszkolnych miejsc odkrywania talentów, promującej instytucje i organizacje, które wspierają uzdolnienia dzieci i młodzieży. Umieszczenie na tej mapie będzie ściśle związane z przyznaniem tytułu „Miejsce Odkrywania Talentów” pod patronatem Ministra Edukacji Narodowej. Ułatwi ona **wymianę dobrych praktyk** między wszystkimi wyróżnionymi tytułem, a przede wszystkim pomoże w dotarciu do nich potencjalnie zainteresowanym uczniom oraz ich nauczycielom i rodzicom.(1).

Źródło: MEN, 30.09.2010

Co się zmienia w gimnazjum?

Najważniejszą zmianą, która wchodzi w roku szkolnym 2010/2011 w gimnazjach jest realizacja obowiązkowego uczniowskiego projektu edukacyjnego.

Metoda projektu - nazywana „królem metod aktywizujących”, np. przez organizatorów programu „Nauczyciel z klasą”, jest metodą bardzo dobrą, bo ma problemowy charakter, uwalnia indywidualny potencjał, wielostronnie aktywizuje, wymaga współdziałania i porozumiewania się, a przede wszystkim motywuje do uczenia się i daje konkretne edukacyjne korzyści.

Edukacyjny projekt – to taki, który ma charakter edukacyjny, czyli akcentuje czynności uczenia się. Metoda projektu ma duże znaczenie w twórczym uczeniu się.

Opiera się na podejmowaniu konkretnego problemu i tworzeniu edukacyjnego projektu, który daje wymierne korzyści. Jego realizacja bazuje na samodzielnym i grupowym rozwiązywaniu przez uczniów problemów – trudnych, interesujących zadań (zwykle cyklu zadań realizowanych w dłuższym czasie). Punktem wyjścia jest poszukiwanie i sformułowanie problemu oraz, jak w każdej innej metodzie pracy, stawianie osobistych celów. Całe, często kilkumiesięczne działania projektowe, zmierzają do osiągnięcia określonych i precyzyjnie sformułowanych celów edukacyjnych akceptowanych przez uczących się (3).

Ponadto w roku szkolnym 2010/2011 w gimnazjach zmienia się to, że:

- 1/ Obowiązkowa realizacja uczniowskiego projektu edukacyjnego **dotyczy klas I i II**, w których obowiązuje nowa podstawa programowa. Informacja o udziale ucznia w projekcie i jego temat będą zamieszczone na świadectwie ukończenia gimnazjum (1);
2. Do 30 listopada br. dyrektorzy gimnazjum w porozumieniu z radą pedagogiczną określą szczegółowe **warunki realizacji projektu** edukacyjnego. Udział ucznia w projekcie powinien być uwzględniony w wewnętrznych kryteriach oceniania zachowania i dlatego gimnazja mają dostosować swoje statuty do końca listopada br.;
3. Do końca listopada 2010 r. również wychowawcy klas I i II klas gimnazjum są zobowiązani do poinformowania uczniów o zespołowym projekcie;
4. W tym roku szkolnym odbędzie się pierwszy **egzamin gimnazjalny w nowej formule**. Jako pierwsi przystąpią do niego obecni drugoklasiści. Egzamin z języka obcego będzie na dwóch poziomach: podstawowym i rozszerzonym. Pierwszy jest obowiązkowy dla wszystkich uczniów, a drugi dla tych, którzy kontynuowali w gimnazjum naukę języka obcego nowożytnego rozpoczętą w szkole podstawowej (Red.)

1.EM. *Uwaga, ważne zmiany!* GN 2010 nr 35, s. 3

2.Red., *Co się zmienia w gimnazjum?* GN 2010 nr 35, s. 3.

3.SAWIŃSKI J. P., *Uczenie się metodą uczniowskiego projektu* „Edunews.pl” – z 01.06.2010.

KONFERENCJA CEN „DZIECKO W SYTUACJI KRYZYSU RODZINY”

17-18 września 2010 roku Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie zorganizowało w siedzibie placówki konferencję i warsztaty dla pedagogów szkolnych, wychowawców i nauczycieli pt.

DZIECKO W SYTUACJI KRYZYSU RODZINY

Nauczyciele i wychowawcy podczas wykładu na konferencji (fot. Adam Paczkowski)

Nauczyciele doradcy metodyczni Pracowni Humanistycznej CEN podczas organizacji konferencji (fot. A. Paczkowski)

KONFERENCJA CEN „DZIECKO W SYTUACJI KRYZYSU RODZINY” – cd.

Dr Aleksandra Krasowska podczas wykładu (fot. A. Paczkowski)

Dr Aleksandra Karasowska - psycholog, licencjonowany trener PTP w zakresie prowadzenie treningów i warsztatów psychologicznych, wykładowca Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie. Autorka książek o problemach młodzieży oraz różnych aspektach wychowania. Konsultant Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Nauczyciele i wychowawcy podczas konferencji (fot. A. Paczkowski)

KONFERENCJA CEN „DZIECKO W SYTUACJI KRYZYSU RODZINY” – cd.

Danuta Okuniewska – Jurgielewicz podczas wykładu (fot. A. Paczkowski)

Danuta Okuniewska – Jurgielewicz - pedagog, doświadczony specjalista problemów rodziny, biegły sądowy w sprawach rodzinnych, w tym również rozwodowych. Mediator sądowy w sprawach rodzinnych, od wielu lat realizator, a obecnie zachodniopomorski koordynator programu "Szkoła dla Rodziców i Wychowawców".

Stefan Turowski, dyrektor CEN, na podsumowaniu konferencji (fot. A. Paczkowski)

KONFERENCJA CEN „DZIECKO W SYTUACJI KRYZYSU RODZINY” – cd.

Nauczyciele i wychowawcy podczas konferencji (fot. A. Paczkowski)

Zajęcia prowadzili także:

- **Danuta Fic** - dyrektor Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sławoborzu.
- **Bożena Pantoł** - dyrektor Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Koszalinie.
- **Mariola Rink-Przybylska** - konsultant do spraw edukacji humanistycznej CEN w Koszalinie;
- **Teresa Ogniewska** - konsultant do spraw wychowania CEN w Koszalinie.

W programie konferencji były:

1. „Jak wychowywać dzieci do odpowiedzialności?” - wykład Aleksandry Karasowskiej;
2. „Wpływ rozvodu rodziców na funkcjonowanie dziecka w szkole” - wykład Danuty Okuniewskiej - Jurgielewicz ;
3. „Romowie - przeszłość bez uprzedzeń” - wykład Danuty Fic;
4. Dyskusja i podsumowanie konferencji.

Zajęcia warsztatowe - 18 września 2010 r. – obejmowały:

- A – „Wychowanie do odpowiedzialności” - prowadząca Aleksandra Karasowska;
- B – „Jak sobie radzić z prowokacyjnymi zachowaniami uczniów? Metoda konstruktywnej konfrontacji” - Bożena Pantoł;
- C – „Problem depresji” - prowadząca Mariola Rink-Przybylska;
- D – „Ucieczki z domu” - prowadząca Teresa Ogniewska.

Anna Walkowiak – konsultant CEN

FELIETON, KTÓRY WARTO PRZECZYTAĆ!

Dariusz Chętkowski, *Uczyć po staremu – felieton.*
„Głos Nauczycielski” 2010 nr 36, s. 2.

Na wstępie autor przypomina, że: *Dobrze jest na początku roku szkolnego zapytać uczniów, czego oczekują od nauczyciela. Inaczej może dojść do sytuacji, że człowiek w dobrej wierze urobi się po pachy, a potem usłyszy, że nikt tego nie chciał. Zamiast wdzięczności będą pretensje.*

Wspomina o aktywizujących metodach nauczania, które kilka lat temu były entuzjastycznie wręcz przyjęte w czasach starej matury. Pierwsze głosy krytyki pojawiły się, gdy zmieniła się formuła egzaminu. Nagle okazało się, że **uczniowie nie chcą brać udziału w debatach** ani pracować nad projektem. Mają w głowie tylko jedno – niech belfer objaśnia, a oni przyjmą to do wiadomości.

Uczniowie nie chcą uczyć się twórczego myślenia i samodzielności intelektualnej, ponieważ to w żaden sposób nie pomaga w przygotowaniu się do matury.

Autor podaje przykład lekcji języka polskiego, na których młodzi oczekują, iż nauczyciel krótko i zwięźle poda, co poeta chciał powiedzieć, a cała klasa nauczy się tego na pamięć. I właśnie tu chyba leży pies pogrzebany, czyli w nowej maturze. **Artykuł warto przeczytać i dedykować osobom tworzącym zadania maturalne!** (JPS)

ARTYKUŁ, KTÓRY WARTO PRZECZYTAĆ!

PS, System się przegrzał. Nauczyciele Roku rozmawiają o przyszłości polskiej szkoły.
„Głos Nauczycielski” 2010 nr 36, s. 3.

W szkole zmiana goni zmianę. Prosimy o trzy lata spokoju! – mówią laureaci konkursu Nauczyciel Roku. To generalny wniosek ze spotkania, jakie odbyło się 4 września br. w redakcji „Głosu Nauczycielskiego”. Mocno dziwi taka prośba wychodząca od Nauczycieli Roku, zawierająca lęk przed zmianami. Bardzo dziwi, bo – jak można szkołę poprawić, uczynić lepszą, bez dokonywania zmian? Oczywiście, chodzi o pozytywne zmiany w edukacji.

Dyskutanci zwrócili uwagę na negatywne zjawiska, jakie pojawiły się po reformie M. Handkego w polskich szkołach. Najgroźniejszym z nich jest „wyścig szczurów” wśród uczniów i podporządkowanie całego systemu kształcenia testom końcowym. Stwierdzili, że dzieci nie tyle zdobywają wiedzę i rozwijają swoją osobowość, ile uczą się rozwiązywać testy i „zdobywać procenty”. Nauczyciele i dyrektorzy podporządkowują się temu, ponieważ wyniki uczniów na egzaminach przekładają się na opinię na temat danej szkoły i jej miejsce w lokalnych rankingach (...). Czy tak jest faktycznie? Zapraszam do dyskusji! (JPS)

WRĘCZENIE POWIERZEŃ DORADCOM METODYCZNYM CEN

8 września 2010 r. w siedzibie CEN w Koszalinie odbyło się uroczyste spotkanie doradców metodycznych z udziałem Przemysława Krzyżanowskiego, zastępcy prezydenta Koszalina, Krzysztofa Stobieckiego, dyrektora Wydziału Edukacji UM oraz dyrekcją CEN. Wręczono powierzenia nauczycielom doradcom metodycznym na następne 3 lata. Życzymy powodzenia!

Przemysław Krzyżanowski, zastępca prezydenta Koszalina prezentuje koszulki dla doradców z logo miasta (fot. Robert Grabowski)

O darmowych elektronicznych podręcznikach

Niedawno na internetowym portalu „Edunews.pl” ukazał się ciekawy artykuł redakcyjny pt. *Coraz bliżej darmowych elektronicznych podręczników*. („Edunews.pl” – 03.09.2010). Artykuł warto przeczytać i zastanowić się nad przyszłością szkolnych podręczników! Oto wybrane fragmenty ww. artykułu.

Trwają ostatnie poprawki darmowego elektronicznego podręcznika do fizyki w gimnazjum. Projekt wkrótce trafi do Ministerstwa Edukacji Narodowej. Jeśli uzyska pozytywną recenzję, uczniowie w Polsce będą mogli swobodnie korzystać z darmowego e-podręcznika podczas nauki. O projekcie "Wolne Podręczniki" mówili Jarosław Lipszyc i Kamil Śliwowski z Fundacji Nowoczesna Polska (2).

"Kończymy teraz pracę nad podręcznikami do fizyki dla trzech klas gimnazjum. Prace trwały przez półtora roku. Treść jest już gotowa, ale trwają jeszcze poprawki redakcyjne. Mamy nadzieję, że do października będziemy mogli wysłać podręczniki do recenzji MEN" - mówi Śliwowski, koordynator projektu "Wolne Podręczniki". Zapowiada, że następny ma być podręcznik do geografii, a później do matematyki.

"Podręczniki będą **umieszczone na naszej stronie internetowej**. Każdy będzie mógł je sobie ściągnąć, wydrukować czy korzystać z nich on-line. Nie będzie żadnych problemów z ich dystrybucją. Każdy może wykorzystać takie podręczniki bez konieczności proszenia nikogo o zgodę" - podkreśla prezes Fundacji Nowoczesna Polska Jarosław Lipszyc. Przypomina, że darmowe elektroniczne podręczniki to nie jest polski pomysł. Pierwszy podręcznik powstał w 2001 w RPA, podobne projekty powstawały również w Holandii czy w Kalifornii w Stanach Zjednoczonych. W Polsce, oprócz projektu "Wolne Podręczniki", rozwijany jest również projekt Wikibooks, w ramach którego są tworzone podręczniki.

Jednak Śliwowski zauważa, że podręczniki tworzone przez wikipedystów przeznaczone są głównie do samokształcenia. "Ich autorzy nie zakładają, że będzie się z nich korzystało w szkole. My zaś od początku przygotowujemy nasze podręczniki tak, by spełniały podstawę programową i wszystkie wymagania MEN. Chcemy, żeby uzyskały status podręczników i żeby można z nich było korzystać w czasie lekcji" - zaznacza.

Praca nad elektronicznym podręcznikiem wygląda nieco inaczej niż nad zwykłym podręcznikiem. Jak opisuje Lipszyc, nad taką książką pracują zespoły składające się z kilkunastu wolontariuszy - głównie nauczycieli i wykładowców akademickich, którzy wspólnie pracują nad tworzeniem od podstaw podręcznika i rozwijaniem go. Praca w dużej mierze przebiega zdalnie, a autorzy nie otrzymują za nią wynagrodzenia. Na podręcznikach nie zarabia więc ani fundacja, ani autorzy.

"Nauczyciele pracują nad tym projektem z przekonania. Brak wynagrodzenia za taki projekt nie wiąże się z obniżeniem poziomu podręcznika - zapewnia Kamil Śliwowski. - Chociaż trzeba przyznać, że przygotowanie takiego podręcznika wymaga znacznie więcej czasu oraz innej od komercyjnych wydawnictw organizacji pracy." "Wszystkie materiały dydaktyczne, które udało się wypracować są już dostępne na naszej stronie internetowej i można z nich korzystać, choć oczywiście nie mają jeszcze statusu podręcznika. Mogą być wykorzystywane jako materiały uzupełniające. Co miesiąc ściąga je z naszej strony kilkadziesiąt tysięcy osób" - mówi Jarosław Lipszyc.

Zaletami darmowych podręczników, zdaniem Śliwowskiego, jest to, że ani uczeń, ani jego rodzice nie ponoszą kosztów przygotowania podręcznika czy praw autorskich. Nie płacą też za aktualizacje czy poprawki podręcznika, bo te umieszczane są w Internecie. Jedyne koszty to ewentualny wydruk podręcznika. Ale to od czytelnika będzie zależało, czy będzie chciał mieć wydruk, czy będzie korzystał za darmo z wersji elektronicznej.

W planach jest również przygotowanie podręczników do historii sztuki i muzyki, jednak praca nad podręcznikami do przedmiotów humanistycznych może być - zdaniem Śliwowskiego - trudniejsza, bo ich autorzy częściej różnią się w podejściu do przedmiotu i treści programów nauczania (1,2).

1. Źródło: PAP Nauka w Polsce.

2. Red., *Coraz bliżej darmowych elektronicznych podręczników*. „Edunews.pl” – 03.09.2010.

O SZKOLE PODSTAWOWEJ W MIESZAŁKACH

Od roku szkolnego 1999/2000 Szkoła Podstawowa w Mieszalążach składa się z siedmiu oddziałów (klasy od 1 do 6 oraz oddział przedszkolny). Obecnie do szkoły uczęszcza 136 uczniów. Baza szkoły składa się z dwóch budynków: budynek szkolny (6 sal lekcyjnych, sala komputerowa pełniąc także rolę świetlicy, biblioteka, kuchnia, pokój nauczycielski i gabinet dyrektora); sala gimnastyczna (pomieszczenie do ćwiczeń, prysznic, kuchnia), oraz boiska sportowego (boisko do piłki nożnej, boisko do piłki siatkowej i tenisa, plac zabaw, „zielona klasa”.

Realizując zadania edukacyjno-wychowawcze bazuje się na założeniach indywidualizacji. Przejawia się to nie tylko zaspokajaniem potrzeb edukacyjnych poszczególnych uczniów na zajęciach obowiązkowych, ale także na rozwoju osobowości i umiejętności dzieci na różnych formach pracy pozalekcyjnej. Są to przede wszystkim: zajęcia wyrównawcze i rewalidacyjne, gimnastyka korekcyjna, koło języka polskiego, zespoły wokalne, koło Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, zajęcia rekreacyjne dla dzieci młodszych, popołudniowe zajęcia sportowo-rekreacyjne.

Budynek szkoły Podstawowej w Mieszalążach (fot. Arch. SP)

Od lat działają w szkole Samorząd Uczniowski i Szkolna Kasa Oszczędności. Ważnym elementem życia szkoły jest także działalność kulturalna skierowana nie tylko do dzieci, ale i całego środowiska. Stałymi elementami kalendarza imprez są typowe szkolne uroczystości jak: obchody świąt państwowych; pasowanie pierwszoklasistów na uczniów; „Andrzejkę”; „Walentynki”; „Jasne”; Dzień Ziemi; Sprzątanie świata; Dzień Sportu; Dzień Kobiet; Dzień Nauczyciela; Dzień Wiosny, a także te skierowane do szerszej publiczności: Choinka Noworoczna (organizowana nieprzerwanie od początku istnienia szkoły), Dzień Matki, Gminny Festiwal Kolęd i Piosenek Świątecznych (organizowany od 2003 roku).

Aby możliwie jak najpełniej realizować powierzone szkole zadania współpracujemy z wieloma instytucjami, organizacjami i firmami. W zakresie opieki socjalnej i psychologiczno-pedagogicznej należą do nich: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej; Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych; Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Szczecinku, Caritas Mieszalążki, Niemiecki Czerwony Krzyż i Koło Łowieckie „Ponowa”. Natomiast w zakresie pomocy w rozbudowie bazy dydaktycznej i w sferze organizacyjnej są to: Nadleśnictwo Tychowo, Zaopatrzenie Energetyki w Koszalinie, Zakład Produkcji Torfu w Wielanowie, prywatny sklep spożywczy w Mieszalążach; piekarnia w Grzmiącej, Usługi Leśne i Transportowe w Uboczu.

Bardzo ważną rolę ogrywa Rada Rodziców wspierając szkołę nie tylko finansowo dzięki przynoszącym znaczny dochód zabawom tanecznym, ale także organizacyjnie, podczas realizacji wielu przedsięwzięć (wycieczki, przygotowanie większych imprez czy uroczystości). Trzon kadry pedagogicznej stanowią nauczyciele zatrudnieni z co najmniej kilkunastoletnim stażem pracy, w większości zrealizowanym w naszej szkole.

Andrzej Zietałak – dyrektor SP w Mieszalążach

CZY UCZNIOWIE W SZKOLE MAJĄ GŁOS? Akcja CEO „Samorządy mają głos”

Demokratyczne wybory

W uchwale XVI Sesji Sejmu Dzieci i Młodzieży, który odbył się 1 czerwca 2010 roku w Warszawie, znalazło się zalecenie dotyczące organizacji demokratycznych wyborów do samorządów uczniowskich. CEO chce zainteresować uczniów udziałem i kandydowaniem w tych wyborach. Chodzi zwiększenie liczby szkół, w których dzieci i młodzież wybierają swoich przedstawicieli.

Samorząd w każdej szkole

Inicjatorzy akcji „Samorządy mają głos” przypominają, że zgodnie z art. 55 ustawy o systemie oświaty, w każdej szkole działa samorząd uczniowski, tworzony przez wszystkich uczniów szkoły (1).

Akcja „Samorządy mają głos”

30 września br. w kilkuset szkołach w całej Polsce odbyły się wybory do władz samorządowych. Była to okazja dla Centrum Edukacji Obywatelskiej w Warszawie, aby zorganizować ogólnopolską akcję pn. „Samorządy mają głos”. Do akcji może się przyłączyć każda szkoła. Wystarczy, że szkolny koordynator akcji – nauczyciel lub uczeń – zarejestruje się na platformie internetowej programu „Młodzi głosują”. Więcej informacji jest na stronach: www.coe.org.pl/portal/mlodzi i www.samorząd uczniowski.pl (JPS)

1/RED., *Uczniowie wybierają. Samorząd to jest to...* „GN” 2010 nr 37, s. 14.

PRZYWRÓCIĆ PAMIĘĆ

- Konkurs dla młodzieży gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych – II edycja

Konkurs ruszył 1 września 2010 r. Organizatorem jest Fundacja Polsko-Niemieckie Pojednanie. Inicjatywa pod hasłem „Nasi bliscy, nasze dzieje, nasza pamięć – Straty osobowe i ofiary represji pod okupacją niemiecką” ma przybliżyć młodzieży historię II wojny światowej poprzez **poznanie losów własnej rodziny**, wydarzeń, które miały miejsce w ich własnej wsi, miasteczku, gminie.

Przedwojenny rynek Koszalina (fot. www.gk24)

Uczestnikami konkursu mogą być pojedynczy uczniowie, grupy uczniów, koła historyczne i naukowe, drużyny i zastępy harcerskie, biblioteki, domy kultury i inne organizacje młodzieżowe. Patronat honorowy nad II edycją konkursu objęła Katarzyna Hall, minister edukacji narodowej. Szczegóły są na stronach: www.fpnpl.pl oraz www.straty.pl (Red.)

Co zmienia rozporządzenie w sprawie warunków oceniania i promowania uczniów?

Minister edukacji Katarzyna Hall podpisała rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych. Wprowadzenie nowej podstawy programowej powoduje konieczność opracowania m. in. nowych zasad przeprowadzania sprawdzianu w VI klasie szkoły podstawowej, egzaminu gimnazjalnego oraz egzaminu maturalnego.

Począwszy od roku szkolnego 2010/2011 uczniowie tych klas gimnazjum, w których obowiązuje nowa podstawa programowa, będą mieli obowiązek realizacji - w trakcie kształcenia w gimnazjum - **projektu edukacyjnego**. Dyrektorzy gimnazjum, w porozumieniu z radą pedagogiczną, zobowiązani są do określenia szczegółowych warunków realizacji projektu edukacyjnego w szkole, dostosowując te zasady do swoich możliwości organizacyjnych. Udział ucznia w realizacji projektu powinien być uwzględniony w wewnętrznych kryteriach oceniania zachowania. Gimnazja powinny dostosować swoje statuty w tym zakresie **do 30 listopada 2010 r.**

Od roku szkolnego 2011/2012 egzamin gimnazjalny będzie przeprowadzany na nowych zasadach. Ma on sprawdzać opanowanie przez uczniów wiadomości i umiejętności określonych w wymaganiach ogólnych i szczegółowych zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego.

W nowelizacji rozporządzenia dodatkowe kompetencje przekazano radom pedagogicznym dając im możliwość większego decydowania o pracy z konkretnym uczniem. Między innymi zrezygnowano z konieczności uzyskiwania opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej przy podejmowaniu decyzji o powtarzaniu klasy przez ucznia klas I-III szkoły podstawowej. Decyzję w tej sprawie, na podstawie opinii nauczyciela, będzie podejmować rada pedagogiczna. W szkołach ponadgimnazjalnych rada pedagogiczna będzie mogła podjąć decyzję o promowaniu konkretnego ucznia do klasy programowo wyższej pomimo niezdania przez tego ucznia egzaminu poprawkowego z jednego obowiązkowego przedmiotu (3).

Nowe rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 20 sierpnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (2010) – daje nieco większe kompetencje radom pedagogicznym przy promowaniu uczniów. Zmienia przede wszystkim 2 sprawy:

1. W klasach I-III powtarzanie klasy bez opinii poradni

W myśl nowych przepisów dotyczących oceniania i promowania uczniów nie ma już konieczności uzyskiwania opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej przy podejmowaniu decyzji o powtarzaniu klasy przez ucznia klas I-III szkoły podstawowej. Decyzję w tej sprawie będzie podejmować wyłącznie rada pedagogiczna na podstawie opinii nauczyciela.

2. Promocja w wyjątkowych sytuacjach w szkołach pogimnazjalnych

W szkołach pogimnazjalnych rada pedagogiczna w wyjątkowych przypadkach, takich jak długotrwała choroba, tragedia rodzinna, itp. będzie mogła podjąć decyzję o promowaniu ucznia do klasy programowo wyższej pomimo niezdania przez tego ucznia egzaminu poprawkowego z jednego obowiązkowego przedmiotu. Taka decyzja zobowiązuje szkołę do rozliczenia ucznia z nieopanowanego materiału w kolejnym roku szkolnym. Z tej możliwości rada pedagogiczna będzie mogła skorzystać tylko jeden raz w ciągu etapu kształcenia pod warunkiem, że dany przedmiot jest realizowany w klasie programowo wyższej.(2)

Wanda Pakulniewicz - wizytator Kuratorium Oświaty w Warszawie

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 20 sierpnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz.U. 2010 r. nr 156, poz. 1046).

2. Źródło: PAKULNIEWICZ W., *Większe kompetencje rad pedagogicznych przy promowaniu uczniów*. „Elektroniczny Serwis Nauczyciela” 2010 nr 31.

3. Źródło: MEN, „Dyrektor Szkoły” - 30.08.2010 r.

KONKURS FOTOGRAFICZNO - FILMOWY

Fundacja BOŚ organizuje konkurs dla uczniów i szkół pn. **Przyroda u Twoich Drzwi**. Do wygrania lustrzanki i kamery cyfrowe. Konkurs promuje m.in. redakcja „Biologii w Szkole”, która od pewnego czasu zamieszcza na swych łamach ciekawe zdjęcia przyrodnicze w cykle „Galeria Biologii w Szkole”. Szczegółowe informacje o konkursie są na stronie – www.przyrodautwoichdrzwi.pl (Red.)

Zachód słońca (fot. www.interia.pl)

ARTYKUŁ, KTÓRY WARTO PRZECZYTAĆ!

Piotr STASIK, oprac. red., *O robieniu filmu, czyli notatki młodego reżysera (1)*. „Edunews.pl” – z 31.08.2010

Prawdą jest, że uczniowie coraz chętniej tworzą własne filmy, często dokumentując wydarzenia mające miejsce w ich otoczeniu, np. w szkole. Czasem również sięgają po bardziej ambitne tematy. Dlatego z myślą o młodych filmowcach Redakcja internetowego portalu „Edunews.pl” przypomina ciekawą wypowiedź P. Stasika, reżysera filmów dokumentalnych, członka Zespołu Filmowego Paladino, animatora warsztatów filmowych. Artykuł warto przeczytać!

Autor (1,2) proponuje, jeśli ktoś chce nakręcić swój film, to warto **zaczynaj od nagrania dokumentu**. Wskazuje, że powodów jest kilka. Wielu znanych reżyserów filmów fabularnych zaczynało od dokumentu – film dokumentalny był dla nich przygotowaniem do dużych form filmowych. Nie traktowali tej sztuki jednak czysto instrumentalnie - dokument był okazją do poznania drugiego człowieka, wniknięcia w psychikę, obserwacji zachowania. Robiąc film dokumentalny można poznać właściwie wszystkie etapy robienia filmów: szukanie pomysłu na film, pisanie scenariusza (film dokumentalny też potrzebuje scenariusza), dokumentacja, realizacja zdjęć, montaż, postprodukcja. Film dokumentalny jest niezwykle fascynujący. Autor proponuje **zacząć od prostych form i krótkich etiud** (np. 1-5 minut). Może to być np. obserwacja miasta, wsi. Publiczna projekcja takiego prostego filmu pokazującego jakąś miejscowość albo miejsce (np. targ) może dostarczyć później niesamowitych emocji. Ludzie lubią siebie oglądać na dużym ekranie. Można spróbować nagrać wybrane miejsce od zmierzchu do świtu, albo podczas jakiegoś ważnego wydarzenia np. uroczystości Bożego Ciała, dożynek. Tam, gdzie jest dużo ludzi, dużo się dzieje, łatwiej o realizację ciekawego filmu (...) (JPS)

1. STASIK P., oprac. red., *O robieniu filmu, czyli notatki młodego reżysera (1)*. „Edunews.pl” – z 31.08.2010

2. STASIK P., oprac. red., *O robieniu filmu, czyli notatki młodego reżysera (2)*. „Edunews.pl” – z 01.09.2010

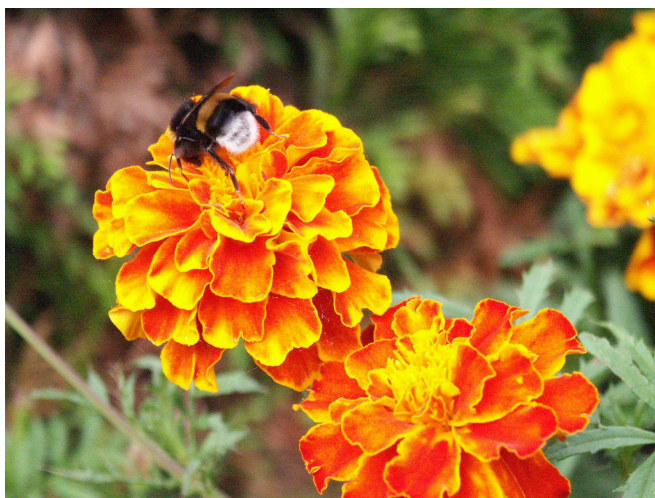
VIII EDYCJA MIĘDZYSZKOLNEGO KONKURSU FOTOGRAFII DZIECIĘCEJ

REGULAMIN KONKURSU

Cele konkursu:

- Zachęcanie **dzieci** do fotografowania naszego miasta, otaczającego świata, życia szkolnego;
- Postrzeganie ciekawych, wyjątkowych zjawisk;
- Wyrażanie siebie poprzez fotografię oraz możliwość zaprezentowania prac wykonanych przez dzieci.

Aksamitki - kwiaty dla lubiących mocne barwy (fot. A. Paczkowski)

Warunki uczestnictwa:

- Organizatorzy zapraszają do udziału dzieci ze wszystkich szkół podstawowych.
- Każdy autor może nadesłać nieograniczoną liczbę prac, wykonanych dowolną techniką (również wydruki komputerowe) w formacie dowolnym.
- Tematyka zdjęć według uznania autora – zdjęcia mogą ukazywać życie szkoły, krajobraz, wspomnienie z wakacji, jak również ciekawe miejsca, budowle, zdarzenia.
- Każde zdjęcie powinno zawierać na odwrocie: imię i nazwisko autora, klasę, numer szkoły, imię i nazwisko opiekuna, ewentualnie tytuł pracy.
- Zdjęcia muszą być wykonane **samodzielnie**, tzn. zrobione aparatem fotograficznym przez uczestnika.

Prace będą oceniane w dwóch grupach wiekowych: I grupa – klasy 1-3; II grupa – klasy 4-6 przez jury powołane przez organizatorów. Nagrodzone, wyróżnione oraz zakwalifikowane do wystawy prace będą prezentowane na **wystawie pokonkursowej**.

Terminy:

- Ostateczny termin nadsyłania prac – **30 listopada 2010 r.**
- Obrady jury i powiadomienie o wynikach: grudzień 2010 /styczeń 2011 r.
- Wystawa: styczeń / luty 2011 r.

Zdjęcia zakwalifikowane do wystawy przechodzą na własność organizatorów. Pozostałe prace będzie można odebrać po otwarciu wystawy. Prace należy nadsyłać na adres: Szkoła Podstawowa nr 7, 75 – 712 Koszalin ul. Wojska Polskiego 36 - z dopiskiem; **Konkurs fotograficzny**, lub dostarczyć osobiście do sekretariatu szkoły. Dodatkowe informacje i konsultacje można uzyskać w SP nr 7, tel. 94 348 07 04 u Małgorzaty Theis (gosiath@wp.pl) i Bogusławy Kaczkan.

Małgorzata Theis – SP nr 7 w Koszalinie

OFERTA DLA NAUCZYCIELI WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO - JAK W SZKOLE KSZTAŁCIĆ DOBREGO OBYWATELA?

- konkurs na rok szkolny 2010/2011

Dość powszechnie wiadomo, że miłość do ojczyzny, emocjonalna więź i szacunek dla narodowych wartości, praca dla kraju itp., najlepiej ujawniają się w działaniach obywatelskich. Są one ważne w szkole XXI wieku. Warto jednak się zastanowić, jakiego obywatela kształci polska szkoła XXI wieku? O jakiego obywatela nam chodzi? Czy aktywny udział w życiu publicznym jest potrzebny współczesnemu człowiekowi? Czy jest ważny dla uczniów? Czy można nauczyć się obywatelskiego myślenia? A może ono przychodzi z wiekiem i własnym doświadczeniem? Na czym polega współczesna edukacja obywatelska? Jak dziś uczyć obywatelskich postaw?

Jak więc powinna wyglądać edukacja obywatelska w XXI wieku i jak obecnie ona wygląda w szkole? Warto się nią zainteresować i przedstawić innym swoje pomysły i efekty szkolnych działań. Zachęcam nauczycieli do dzielenia się swoim dorobkiem i doświadczeniem w rozwijaniu postaw obywatelskich uczniów? Zapraszam do udziału w konkursie!

Cele konkursu

1. Zachęcenie nauczycieli do poszukiwania nowych strategii edukacji obywatelskiej i pogłębiania wiedzy o Polsce i współczesnym świecie.
2. Pogłębienie rozumienia możliwości budzenia i rozwijania obywatelskich postaw uczniów oraz zaprezentowanie ciekawych pomysłów nauczycieli i szkół.
3. Inspirowanie i mobilizowanie do stosowania w praktyce dobrych zasad wychowania obywatelskiego.

Prezydent B. Komorowski na uroczystości 30-lecia Solidarności w Szczecinie (fot. www.interia.pl)

Adresaci - nauczyciele i wychowawcy różnych szkół oraz placówek oświatowych województwa zachodniopomorskiego. **Termin** - Prace pisemne wraz z płytą CD lub dyskietką, można nadsyłać **do końca marca 2011** roku do CEN, ul. Ruszczyca 16, 75-654 Koszalin, lub na e-pocztę redakcji „Nauczycielskiej Edukacji” – jpss51@tlen.pl.

Nagrody – Ciekawsze fragmenty prac zostaną opublikowane w „Nauczycielskiej Edukacji” lub wydane w całości drukiem w „Wydawnictwie CEN” w postaci broszury. Przewiduje się również nagrody książkowe i albumowe. Zapraszam do udziału! (JPS)